

**Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rudolphus Redeker/ D. & P.P. Ad
Eundum Exequias Quas ... Andreae Schmalbach/ Senatori Reipubl.
Rostochiensis prudentissimo Vidua eius maestissima Hodie ... paratas cupit.
Omnes Literatos & literarum Fautores ... invitat ...**

Rostochii: Kilius, 1661

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777420732>

Druck Freier Zugang

Redeker, H.R.,
in
A. Schmalbach.

Rost. 1661.

10

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HEINRICUS RUDOLPHUS
Kedeler D. & P. P.
AD EUNDUM EXEQUIAS

Quas

VIRO Amplissimo & Clarissimo

DN. ANDREÆ

Schmalbach/

Senatori Reipubl. Rostochiensis pru-
dentissimo

Viva ejus mæstissima

*Hodie hora I. in Aede Marianâ paratas
capit.*

Omnes Literatos & literarum
Fautores, præcipue Cives academi-
cos officiose invitatur & sedulo
hortatur.

ROSTOCHII,
Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. Anno 1661.

10

RECTOR
 UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS
 HEINRICUS KUDOLPHUS
 KOSTER D. P. P.
 AD ROSTOCKENSEM
 QUAE
 VIKTORIUS CAROLUS
 D. N. ANDRÉE
 Göttingen
 Universitätsbibliothek
 ROSTOCK
 UNIVERSITÄT ROSTOCK
 ROSTOCK
 UNIVERSITÄT ROSTOCK
 ROSTOCK

RECTOR UNIVERSITATIS ROSTOCH.
HEINRICUS RUDOLPHUS *Kedeker!*
Civibus academicis

Salutem!

Uemadmodum in rebus humanis nulla calamitas sola est & adversitas adversitatem plerumque comitatur: Ita etiam Reipublicæ nostræ urbanæ, infortunii procellis sat agitata, hoc tempora proh dolor! accidit. Non ita pridem optimo Domino Consuli Viro quondam egregio, justa post obitum persolvimus: Hoc dolore nos urgente & vulnere vix obducto, amissimus iterum infelici fato Virum Amplissimum & Clarissimum DN. ANDREAM SMALBACHIUM, Reipublicæ Patriæ Senatorem meritissimum. Cujus mors tanto acerbior bonis est, quanto majori laude Reipublicæ & communi civium saluti indefessa opera Vir Optimus & Integerrimus præfuit. Testatur hoc communis de hoc Clarissimo Viro perceptus luctus, comprobata fama virtutum & recte factorum buccinatrix, tandem in lucem hoc producit vita ejus ab incunabilis usq; ad mortem præclare peracta. Quæ licuti attestante veritate accepimus, ita eandem posteritati relinquere, merita ejus exigunt. Prodiit autem pie defunctus DN. ANDREAS Schmalbach, in hanc mortalitatis lucem, die 25 Novembr. Anno 1610. in hac nostra civitate, ex parentibus optimis & honestissimis. Pater ejus fuit Specta-

Spectar: DN. CHRISTIANUS Schmalbach / Civis & Provisor ad Ædem S. Spiritui sacram industrius. Mater per Dei gratiam adhuc in vivis & in veneranda canitie ætatis 76. existens, est laudabilis matrona CATHARINA Amfels. Avus paterni generis fuit quondam Honorabilis vir DN. JACOB Schmalbach / Civis & nauta Rostochientis dexterimus; Avia paterna fuit decora matrona ELISABETHA Heydenreichs. Avus materni generis fuit vir Spectabilis & Præclarus DN. ANDREAS Amfel Musicus Senatorius hujus urbis artificiosissimus; Avia Materna fuit optime ornata Matrona MARTHA Hildermans. His majoribus pie defunctus progenitus, postquam hanc lucem aspexerat, statim per S. baptismum in certitudinem vitæ æternæ regenitus est, nomenque Andreæ accepit. Quoniam autem educationis maxima vis est, ex qua totius reliquæ vitæ expectatio dependet, sicut in semente spes felicitatis messis posita est: Idcirco optimi Parentes Dn Defunctum publicæ Scholarum in Patria hæc sua disciplina impensissimo studio commiserunt, quæ tanquam virtutum nutrix, ad erudiendam mentem, alias naturâ ipsâ bene instructam & ad studia propensam, plurimum valuit. Hæc ratione Præceptores alique Viri Præclari illecti Dn. Defunctum ob boni ingenii excellentiam magno amore complexi fuerunt, & ad discendum indices calcare quasi & fomentum virtutis addiderunt. Jactis itaque primis studiorum fundamentis in Scholâ Patriâ, ingenii excoleandi & mores addiscendi causa alias præclaras scholas visitavit, & decimo ætatis anno Gustavoviæ progressus, ubi Scholâ triviale, Præceptorum indultriâ fatis laudatam, per tres annos sedulo frequentavit. Successu temporis in celeberrimis Gymnasiis scilicet Brunsvicensi, Hildesheimensi & Mindensi, per 4. annos doctrinæ & informationi animum accommodavit attentissimum. Semper autem præter alia virtutis & bonæ mentis specimina, Musica, quam tanquam alteram naufragii tabulam, præsertim in illa temporum adversitate semper amplexus fuit, omnium hominum amorem ita in ipsum derivavit, ut Mater ejus nullos ipsi ad studia sumptus suppeditare necesse habuerit; largissimè sumptus studiorum administrantibus illis, quibus liberalis ejus doctrina curæ & excellens musica delectamento fuit. Tandem incrementa studiorum felicissime latius proferendi & Scholas Regias adeundi suavor & author ipsi existit Avunculus ejus Vir Præclarissimus atque Doctissimus DN. M. PANCRATIUS AMSELIUS, Coronatus Poeta Cæsareus & per 32. annos Cantor Templi Jacobei meritissi-

meritissimus. Hinc relicta urbe Minda Anno 1631. adiit [vicinam] Westphalorum Academiam Rintchelensem, in qua per duorum annorum subsistentiam, singularia eruditionis & virtutis suæ edidit specimina, quæ passim ex conversatione & familiaritate Excellentissimorum DNN. Professorum aliorumque Præclarorum Virorū cumulavit. Fundamentis bene positis Anno 1633. in Patriā iterum rediit & in Academia hac, cui jam propter inculpatos mores & studia feliciter cepta innovauerat, per aliquot tempus honorificè substitit, donec vocatus fuisset in Holfariā à Nobilissimo & Excellentissimo Virō Dominio THEODORO BUSSIO JCTo celeberrimo & Cancellario Holf. dignissimo, ut filium ejus in literis & scientiis informaret, quod officium tribus annis, summā cum laude & tanti viri applausu iustinuit. Rarus autem optime, maximum, ad prudentiam conciliandam, doctrinamque semel mente conceptam eo perfectius expoliendam, momentum afferre, si exteris visiteret regiones, locorum consuetudines cerneret, & varia hominum ingenia cognosceret, in Hollandiam ivit & in Academia Lugdunensi per dimidium anni spatium commoratus est. Inde in comitatu & familiaritate virorum Illustrium & Præclarorum in Galliam progressus est, ex hac in Italiam ubi urbem admiranda reipublicæ forma florentissimam Venetiam & per universum orbem famigeratissimam sedulo perlustravit. Sed periculorum, aliorumque obstaculorum impedimentis ne ulterius progredereetur absteritus, pedem retrorsum sustulit & in Nomine Dei ex Italia domum per Styriam & Austriam, instituit, ubi favente occasione multas insignes Vrbes & Regiones in quibus visu & notatu digna occurrunt, conspexit. Quandoquidem autem omnes amore Patriæ trahimur, & fortissimus quisque hac cupiditate ducitur, ita similiter pie defunctum idem amor incendit, ut ardentissimè illam desideraret, & diu desideratam tandem feliciter post emensa itinera amplectaretur, quam simili gaudio ut olim Ulysses ad suos reversus, honeste petivit

Non dubia est Ithaci prudentia sed tamen optat

Fumum de patriis posse videre focis

Nescio qua natale solum dulcedine cunctos

ducit & immemores non sinit esse sui.

Hæc

Hæc uti piè defunctum ceu civem bonum & ad majora natum libenter
recepit, ita amore & benivolentiâ eundè prosequuta est, ut primû re-
vertenti Secretarii tutelaris munus ei offerret: quod ita fideliter & pru-
denter administravit, ut dignus esset qui ulterioribus admoveretur con-
siliis. Intereâ providentiâ divina ita disponente adhibitoq; consilio
utriusque partis cognatorum, Anno 1644. post festum Paschatos, cum
Ornatissima & Virtutû laude conspicua Fœmina WENDULA Wese-
battms/ Clarissimi Domini CASPARI BOLDEBUCHII, quondam
inçlytæ Facultatis Juridicæ Secretarii meritissimi, relicta viduâ, matri-
moniû inivit. In quo matrimonio quietis & tranquillitatis fructû sensit
maximos, dum per Dei gratiosam benedictionem novem liberos pro-
genuit, inter quos primogenitus filiulus ex utero prodiens non
potuit propter imbecillitatem, vitali lucis usura frui. Cæteri uti AN-
NA MARGARITA, VRSULA DOROTHEA, NI-
COLAUS HENRICUS, JOHANNES CHRISTIANUS,
WENDULA DOROTHEA, JOHANNA, CASPA-
RUS ANDREAS & CATHARINA DOROTHEA, feliciori
aspectu parentes affectere. Interim URSULAM DOROTHEAM
& JOHANNAM mors in tenerimâ ætate parentibus etiam eri-
puit. Reliqui adhuc vivunt superstites & cum matre viduâ jam mæ-
stissima, præmaturum defuncti Parentis infelicem obitum accerbissi-
mè lugent, quibus consolationem à Deo firmissimam, ejusq; præsi-
dium, tutelam & auxilium animitus apprecamur. Quod attinet reli-
quum vitæ curriculum & honores quos piè defunctus præclare gessit,
compertum habemus Anno 1650. per legitimam suffragantium electi-
onem Oeconomiæ Ecclesiasticæ administrationem ipsi commissam
fuisse; quam dextrè & fideliter, quamvis non sine laboribus & mo-
lestiis usque ad finem vitæ sustinuit. Anno 1651. à Nobilissimo
Equitum ordine Provinciâli & alijs Statibus Mechl. ad munus Secreta-
riatus, in quo fidei & dexteritatis præclara reliquit documenta, voca-
tus est. In hac functionum & fortunarum varietate propter virtutes
indies splendidiore effulgentes, à Patribus hujus urbis clarissimis, ha-
bita saccurata deliberatione die Matthiæ Anno 1653. honore Senatorio
decoratus fuit: Iinc bono publico præstitit, quicquid pro innata in-
dole & doctrina liberaliter hausta potuit, Siquidem sagax fuit in confi-
liis, in defatigatus in actionibus, & in itineribus pro salute Patriæ ob eun-
dis.

dis præfens, dū ex ingenio sagaci ac iudicio excellenti quicquid ad Rei publicæ salutem pertinere unquam visum fuit, largissime depromsit; In summa Civem bonum & Senatorem optimum laudabiliter se præbuit. Morbum ejus, qui non ita pridem mortem antecesserat Excellentissimus & Experientissimus Dn. D. JOHANNES BACHMEISTERUS Medicinæ D. & P. P. Amicus & Collega noster honoratissimus ita refert: *Amplissimum & Consulissimum jam piè denatum Dn. ANDREAM SMALBACHIUM primario scorbuto laborasse statuo. Biennium siquidem est, ex quo de spontanea totius corporis lassitudine, crurum debilitate & dolore obtuso cum maculis rubicundis, pectoris angustia, difficili respiratione nec non viridi coloris ad lividum mutatione, conqueri cœpit, quæ omnia abunde satis scorbutum in corpore latitare testantur. Et quamvis statim ab initio appropriatis usus sit medicamentis. Tamen ob præavam viscerum dispositionem malum penitus tolli non potuit. Sed sub finem præteriti anni cum Suerini comitibus provincialibus interesset, vires suas ita intendit, ut non aliter quam sedendo respirare potuerit. Accedebat insuper tussis gravissima, pedum abdominisq; intumescencia sat insignis, aliæque quantæ plurima symptomata gravissima, quæ spretis omnibus tam à præsentibus quam absentibus variorum locorum Medicis (quorum consilio per literas utebatur) adhibitis remediis, tandem totum corpus adeò viribus exhauserunt àbilitaveruntq; ut natura pariter pariterq; illius ministri Medici tanquam nihil deinceps sussecuri animum desponderent. In ipso itaq; fati limine constitutus, mortem non solum animose excepit, sed etiam Christiano dignam præparationem instituit, dum ante sex septimanas Virum plurimum Reverendum & Excellentissimum Dn. CASPAREM MAURITIUM, SS. Theolog. D. P. P. & Superintendentem fidelissimum, Amicum & Collegam nostrum honoratissimum, expetiit, & ex ejus sacro verbi divini ministerio, præmissâ seriâ confessione, animæ salutarem cibum, nempe sanctissimum corpus & sanguinem Christi in pignus & certissimam futuræ cœlestis vitæ spem, devotissimè manducavit. Hoc munitus robore & indies seriâ verbi divini meditatione firmatus, die 19. Mensis hujus Martii intrepide postquam annos 51. vixerat, vitam cum morte commutavit, animamque Creatori & Redemptori suo reddidit. Neque etiam, cum in miro hujus mundi teatro, varium fortunæ lusum diu sustinisset,*

nuisset, communem omnibus hominibus legem, quã nascuntur, vi-
vunt ac morte tandem extinguntur, à se alienam credidit; quin o-
mnia illa spreverit quæ prætereuntia credidit: Adeoque animam suam
ceu particulam divinæ auræ, cum Davide & Stephano non potuit tu-
riori custodia committere, quam si eam, jucunda vicissitudine anxie-
tatibus humanis liberatam, in tabernaculum pacis, piis precibus & ve-
râ fide, in æternum elocaret. Ubi, depositâ vitæ miserâ, fruitur in
effabili splendore trinaui Dei: lucidissimo angelorum fulgore: Patri-
archarum sanctissima societate: Sanctorum Prophetarum consortio:
& omnium Electorum gloriosa æternitate. Cæterum cum
Viri hujus laudatissimi exanimata membra christianam sepulturam
jure merito exigant, non possumus pio deesse officio, quin illud quod
ipsi nobis post mortem fieri cupimus, Viro Optimo & de omnibus bene
merito præstemus. Quare omnes & singulos qui Academicam jurisdic-
tionem venerantur sedulo hortor atq; amicè rogo, ut frequenti decore
ultimum honorem illi persolvere dignentur, qui omnibus
& singulis dum viveret, nullum pietatis officii
um denegavit.

Dabam sub sigillo Rectoratus, 26. Martii.
Anno 1661.

Conventus erit hora I. in templo
Mariano.

dis præsens, dū ex ingenio sagaci ac iudicio ex
publicæ salutem pertinere unquam visum fuit, la
summa Civem bonum & Senatorem optimu
buit. Morbum ejus, qui non ita pridem mortem a
simus & Experientissimus Dn. D. JOHANN
RUS Medicinæ D. & P. P. Amicus & Collega no
refert: *Amplissimum & Consultissimum jam piē*
AM SMALBACHIUM primariò scorbuto labo
siquidem est, ex quo de spontanea totius corporis lassitudo
& dolore obtuso cum maculis rubicundis, pectoris angustia
ne nec non viridi coloris ad lividum mutatione, conq
bunde satis scorbutum in corpore latitare testantur.
initio appropriatis usus sit medicamentis. Tamen
dispositionem malum penitus tolli non potuit. Sed
ni cum Suerini comitis provincialibus intereffet,
ut non aliter quam sedendo respirare potuerit.
gravissima, pedum abdominòq; intumescencia sa
plurima symptomata gravissima, quæ spretis omni
quam absentibus variorum locorum Medicis (quor
utebatur) adhibitis remediis, tandem totum corp
runt àchiliteraveruntq; ut natura pariter pariterq; ill
quam nihil deinceps suffecturi animum desponde
ti limiq; constitutus, mortem non solum anime
Christiano dignam præparationem instituit, dū
Virum plurimum Reverendum & Excellentiss
REM MAURITIUM, SS. Theolog. D. P. P.
fidelissimum, Amicum & Collegam nostrum h
tuit, & ex ejus sacro verbi divini ministerio,
sione, animæ salutarem cibum, nempe sanctis
guinem Christi in pignus & certissimam futur
devotissimè manducavit. Hoc munitus robo
divini meditatione firmatus, die 19. Mensis h
postquam annos 51. vixerat, vitam cum mori
mamque Creatori & Redemptori suo red
cum in miro hujus mundi teatro, varium fo

ad Rei.
omni; In
se præ
cellentif.
ISTE
imus ita
NDRE
niennium
ebilitate
spiratio
omnia a
statim ab
viscerum
eriti an
ntendit;
per rufis
q; quanti
esentibus
r literas
exhauste
lici tan
itaq; fa
d etiam
rimanas
ASPA
dentem
, expe
confel
& san
æ spem,
iâ verbi
trepidè
t, ani
etiam,
u susti
nuisset,

